İlham bulaqları, söz irmaqları

Musa Xanbabazadə
filoloq-ədəbiyyatşünas

Bir şairin lirik MƏNi ilə çoxdandır ki,ülfətdəyəm. Məmləkətin (dünyanın) dünənləri, bugünləri və sabahları barədə onunla söhbətdəyəm.O,şairin bir simvolik obrazı,bir simvolik qəhrəmanıdır.Ölkə(bəşər)gedişatının gah məmnunu,gah da peşimanıdır. Qara edir ömür-gününü məğlubiyyətlər.Sevinclərin qucağına atır onu qalibiyyətlər.Görən gözü yoxdur onun namərdləri,xəbisləri.Zərbələyir yorulmadan şeytanları-iblisləri.Qırmanclayır,şallaqlayır vicdanı yox nakəsləri.Güllələyir,şilləleyir ruhumuza çirkab atan yad səsləri.O həm Babək,Mübarizdir,həm Poladdır,həm də Həzi.Həm şəhiddir,həm əsgərdir,həm də qazi.Üzüdönməz,sözüdönməz mərd kişilər,qurd kişilər xislətlidir.Həcər,Nigar,Burlaxatun,Salatınlar tinətlidir.İçindədir yurd ağrısı,vətən dərdi.İçindədir el-obanın həm igidi,həm namərdi.MƏN şairin yoldaşıdır, qardaşıdır,sirdaşıdır.MƏN şairin hafizəsi,düşüncəsi,iç dünyası,yaddaşıdır.

MƏN şairin həmdəmidir,sevincidir.Qəmidir.Zərrəsidir,həm də küllü-aləmidir.Bu MƏN təkcə əks eləmir şairi,əks eləyir xalqı-milləti.Əks eləyir bütün bəşəriyyəti.Bircə damcı,bircə zərrə əşyaları,okeanlıarın tərkibini özündə ehtiva etdiyi kimi,bu MƏN də dünyanı (fərdi)özündə ehtiva edir.Bu MƏN şairin öz içində,öz ruhunda,canındadır.Bu MƏN şairin ilham-ehtirasında,hiss-həyəcanındadır.O yol gedir şair ilə(şairlərlə)sabahlara-keçmişlərə.O yol gedir şair ilə tənəzzülə-geriliyə,tərəqqi-yüksəlişlərə.Şair gülür,o da gülür.Şair ölür,o da ölür.Şair batır dərdəqəmə.O da küsənir aləmə.Şair şaddır , bəxtiyardır,o da şah taxtında pürvüqardır.

Məni özünə-sözünə bağlayan,məni gizlicəgizlicə çağladan o MƏN,görən,hansı şairin ilhamının odu-közüdür?! O MƏN anam Azərbaycanın bir tikəsində-sultan Lənkəranda,xan Lənkəranda ömür-gün sürən AĞAMIR CAVADın şair sözüdür.AĞAMİR CAVADın öz elinə-obasına sevgi-məhəbbət dolu bir şair salamıdır,bir şair kəlamıdır.

Əziz oxucu,əziz şeirsevər ! Gəl qoşul bizlərə(mənə və Ağamir Cavad şairin qəhrəmanına)birlikdə ucaq Ağamir Cavadın poeziya kəhkəşanına.Gəl qoşa yol alaq Ağamir Cavadın poeziya gülüstanına-bu kəhkəşanın,bu gülüstanın bir parçasına-"DƏNİZ ADAM"("Bakı"nəşriyyatı-2021)dəryasına,"DƏNİZ ADAM"ümmanına.

Haqqın yolçusudur.Haqqın keşikçisidir.Haqqın fədaisidir.Haqqın sadiq bəndəsidir.Haqqın müridid ir.Haqqın tələbkar öyrəncisi-şagirdidir Ağamir Cavad.Çalışır-çarpışır haqqın bərqərarına,haqqın varoluşuna.Haqqın nur kimi,şəfəq kimi ürəklərə,ruhlara doluşuna.Allahın sinonimi HAQQ sözü və bu sözün muxtəlif məna çalarları(hüquq,həqiqət,ədalət,azadlıq,qismət payı,ödül-mükafat,borc-vəzifə...)çox sıx-sıx işlənir Ağamir Cavadın poeziyasında.Həm HAQQ,həm bu sözün digər komponentləri bəzəklənir,cilvələnir,rəngarəng poetik qiyafələrdə görünür Ağamir Cavadın poetik aynasında və bu aynanın çilçıraqlı söz işığında.Bu ayna-güzgüdən apaydın görünür ki,zaman-zaman təqiblənib,təhdidlənib,çeşidli işgəncə yaradıcılığına(dar ağacındanasılma,diri-diri soyulma,tonqalda yandırılma,daşqalaqetmə,at quyruğunda sürütmə,həbsə atdırma...)məruz qalıb haqq yolçuları.Fəqət dönməyiblər haqqı var-gur səsilə bəyan etməkdən,haqqı minlərə,milyonlara əyan etməkdən ! Yalançılar,talançılar,saxtakarlar,axtakarlar,hər cür xorlar əliqılınclı hücum çəkiblər haqqa.Qoymayıblar haqqın sevinci,nuru,odu-atəşi çatsın millətə-xalqa.Lakin nə haqq susub,nə haqqı öyənlər,nə haqsevərlər tükənib,nə haqqı söyənlər.

...Tülkülənib indi aslan dərəsi,
Demə susub igidlərin nərəsi.
Haqq deyənin soyulubdu dərisi,
Kim deyir ki,haqqa çatmaq asanmış?

Hamını,hər kəsi HAQQa,ALLAHa-o müqəddəs MƏBUDa,o əlçatmaz UCALIĞa,o dumduru,o büllur MÜQƏDDƏSLİYə çağırır,onun ƏZƏMƏT və QÜDRƏTinə səcdəyə,ibadətə səsləyir Ağamir Cavad-o nurlu,işıqlı,o pak istedad:

Haqqın dərgahına gedən bir yoldum,
Sevgiylə yoğrulub,haqq ilə doldum.
Adımı yazdırıb abunə oldum
Allahın eşq adlı köşkünə,könlüm,
Eşqdəsən,eşq olsun eşqinə,könlüm!

Çox təəssüflənir.Çox peşmanlanır.Çox məyus düşür Ağamir Cavad ürəklərin haqq yolundan uzaqlaşmasına.Şeytana-iblisə uymasına.Haqq-ədalət tərəzisinin əyilməsinə.Xalqın doğru-dürüst kəsiminin haqqının yeyilməsinə.İmtiyazlıların oğruları-əyriləri dəstəkləməsinə.Allaha arxa cevirib dünya malına hərislərə.Yaramaz şeytani əməllərə möhtərislərə.Yalançıların,talançıların aktivliyinə.Doğruların passivliyinə.Oğruların xəbisliyinə.Bütün bu neqativlərin,əxlaq və mənəviyyatı cılızlaşdıran gerçəkliklərin səbəbi insanların Allah sevgisinin gözəlliyini qəbul edib anlamamasıdır,siratül-müstəqim yolundan sapmasıdır,özlərini şeytani əməllərdə tapmasıdır,nəfsinin quluna çevrilməsidir:

Qəlbimdə yurd salıb ilahi bir səs,
Könül nəğməsinə yoxdur bir əvəz.
İblisə uyanlar dərk edə bilməz
Allah sevgisinin gözəlliyini.

Ölkəyə düşər talanlar.Ölkədə dördnala çapar yalanlar.Ağrılara-dərdlərə susar el-obaya yananlar ölkə,məmləkət Allah gözəlliyindən məhrum olanda:

Ürəkləri oda salıb talanlar,
Görən,nə vaxt boşalacaq dolanlar?
Zaman-yalan,dil-dil ötər yalanlar
Haqq yolunda susub qalan dil yazıq

Haram halalı üstələyər.Rəzalət fəzilətin başına kül ələyər.Ədalət əsarətə basılar.Saxtakarlar hakim olar.Şəffalıq əclaflıqdan asılar.İnsan dönər şeytan olar,dördayaqlı heyvan olar,nəfsinə,tamahına qurban olar ürəklərdə Allah işığı,Allah sevgisi,Allaha sədaqət,inam olmayanda:

Ağamir yolunda ən böyük aşiq,
Sənsən hər sözünə verən yaraşıq.
Fikirimin göyündə ən parlaq işıq,
Qəlbilin dibində inci,dürr Allah.

Məğrurlaşır,ucadan-uca görünür insan.Qürurlaşır,fəxarətləşir.Şadlıq-sevinclərə bürünür insan.Əyilməzliyini-dönməzliyini qılınca təslim etmir insan.Çıxmır,çıxa bilmir halallıq cəzirəsindən,kamal dairəsindən.Yalanlar seylabında,qorxular girdabında bitmir-tükənmir insan.Geyinmir dünyanın ilan-çayan köynəyini.Soyunmur əslinin nəslinin iman köynəyini insan.Zamanın cəbrindən ilan kimi sürünmür,it kimi hürmür insan cevrəsində nəfsitox inanclılar-imanlılar,haqqa-ədalətə sevdalılar görəndə:

Heç bir ölçüsünə sığa bilmədim,
Haramla mal-dövlət yığa bilmədim.
Öz halal çevrəmdən çıxa bilmədim-
Geyinə bilmədim zaman köynəyin.

Cismani gözlər dünyanı göstərir bizlərə.Bizləri gah dağlara qaldırır,gah da endirir düzlərə.Ağı qaradan,ucanı alcaqdan seçir.Güllərdən-çiçəklərdən ətir çəkir.Doymur tamaşasından gözəlliklərin,zəriflik və incəliklərin.Heyrətlənir,bayılır önündə göyçəkliklərin,tanrısal gerçəkliklərin.Aldadır bu gözlər çox zaman bizləri,sevdirir mənə,sənə,bizə,sizə kabinetlərdə vurnuxan gürzələri,başlar kəsən,evlər yıxan keçəl-küçəl Həmzələri.Çəkir ürəkləri yalanlara.Əlləri şərik qoşur talanlara bu gözlər.Kimin ki yoxdur üçüncü gözü-bəsirət gözü vay o adamın halına.Üçüncü göz qəlbnümadır,qiblənümadır.Odur haqqı nahaqdan ayıran.Odur bizləri şeytanlıqdan-iblislikdən paklığa,büllurluğa,təmizlik və doğruluğa çağıran.Üçüncü göz yoxdursa,itib-batacaqsan rəzilliklərdə,zəlilliklərdə,cılızlıqlarda ,köləliklərdə, kölgəlikgərdə ! Olarsan yalançı,talançı.Olarsan özgəçi,yabancı.Çağırarlar səni saxtakar,tamahkar,rüşvətxor.Gözlər səni,yaxalar səni Ağamir Cavadın rəsmini-portretini cızdığı o bədbəxt şəxsin taleyi:

Aldandın dünyanın bar ağacına,
Düşdün tamahının tor ağacına.
Çəkdi ürəyinin dar ağacına
Yalanlar,yamanlar,kələklər səni.

Hələ bitməyibdir xeyir-şər savaşları.Hələ axır cırtdan-cırtdan ölkələrin yaşları.Hələ kəsilməyibdir dünyanın başı üstdən barmaq hədəsi.Hələ ölkələr var ki,kəsir ayaqlarını zülmün kündəsi.Hələ zəifləri,acizləri dəyirmantək üyüdür canavarlar mədəsi.Görün,Mələklə Şeytanın,Xeyirlə Şərin qanlı döyüşlərini Ağamir Cavad necə də mahiranə poetikləşdirir:

Zaman qara hörmücəkdir tor hörən,
Dünya nə vaxt haqqa gələr bəs görən?
Sərçeşmənin saf suyunu lil görən
Canavara quzu olur qurbanlıq.

Bu günlər dünya ömür sürür səksəkədə.Yaşayır Qərb də,Şərq də təhlükədə.Beyni qan cahangirlər bu günlər elə "qan,qan"deyirlər.Kicik xalqlar,ölkələr stoluma,hökmümə qurban deyirlər.Yalanların,talanların tüğyanında itir-batır neçə ölkə.Raketlərin,dronların zərbəsindən külə dönür neçə-neçə müstəmləkə.Qana həris ölkələrin üzü gülür.Haqq axtaran ölkələrin başlarına kül tökülür:

Ürəyimiz elə səksəkədə,gümanda,
Yollarımız hələ çəndə,dumanda.
Yalanların hökm etdiyi zamanda
Haqq gəzənin özü olur qurbanlıq.

Lakin Ağamir Cavad əmin-arxayındır ki,qələbə,zəfər haqqındır,ədalətindir. Hegemonçular,işğalcılar liliput ölkələri hər nə qədər məruz qoysalar da işgəcəyə,zülmə,nəhayətdə o yırtıcı yalquzaqlar məhkumdurlar ölümə.Çünki haqqın arxasında dayanıbdı yeri-göyü xəlq eləyən tək Allah-sevgi-məhəbbətlərin yardımcısı,köməkçisi ucalardan-uca Xaliq:

Könlüm haqq yoluna olubdur süvar,
Neçə bəd çığıra çəkmişəm divar.
Harda məhəbbət var,harda sevgi var,
Mən səni görürəm orda,İlahi !

Eşq-bir mənəvi sərvət,bir mənəvi varidat.Tək ondan bəhərlənir bütün el,bütün elat.O elə varidat ki,bazarlarda satılmaz.Tərəzilərdə çəkilməz.Süfrələrdə yeyilməz.Toxum kimi,dən kimi torpaqlara səpilməz.Nə zorun,nə də gücün şiddətində əyilməz.Halallığı sevər o.Haram mala qatılmaz.Eşq Tanrıdan bəşərə həm paydı,həm mükafat.Eşq-sevgi cütlərini sabahlara uçuran qırılmayan-sınmayan qanaddır,qanad.Sevib-sevilənlərin yalnız eşq havasında ruhu-könlü olur şad.

Elə şair Ağamir Cavad da Tanrının sevgi payını-eşqi-məhəbbəti tərənnümə çalışır özünün "Dəniz adam"poetik çələngində.Hay-küydən,saxta səmimiyyət çabalarından uzaqdır Ağamir Cavadın sevgi şeirləri,məhəbbət təranələri.Bu şeirlərdə gözə dəymir nə bu günün məhəbbət aşiqləri,nə də ötən illərin eşq divanələri.Bu şeirlərdə nə Məcnun biyabanlığı var,nə Fərhad dağçapanlığı.Bu şeirlərdə nə Leyli çəkingənliyi var,nə Şirinin eşq etirafları.Bu şeirlərdə nə Selcanxatun fədakarlığı lövhələnir,nə Qanturalı qəhrəmanlığı.Bu şeirlərdə sevən oğlanlar,sevilən qızlar öz sevgi payını yaşayırlar.Və bu pay,bu qismət onlarını təzələyir ruhunu,doldurur içlərinə eşqin atəşini-odunu.Gənclər sevirlər bir-birini göz dolusu,könül xoşluğuyla.Sevirlər bir-birini sonavarmaz coşquyla.Sevirlər bir-birini göz-qaş kimi,söz-söhbət kimi.duz-çörək kimi,sevirlər səs-nəfəs kimi...

Sənsən ünüm,səs-sorağım,
Ömrə nur saçan çırağım.
Bu dünyada saxladığım
İzim qədər sevdim səni.

Ağamir Cavadın sevib-sevilənləri ağgünlü,ağbaxtlıdır.Ağotaqlı,ağtaxtlıdır.Dünya ağ rəngdədir onlara.Ağ rəngədə,bəyazlıqda görürlər onlar dünyanı,küllü-cahanı.Axı ağ rəng "İnsan səadətinə səbəb hər şeydir.Təsəlli üçün deyilmiş yalandır.İnsan ülfətidir.Çiçəkli bahar budağıdır.Göyərçin qanadlarıdır.Məhəbbət çalarlıdır"(Rəsul Rza).Məhəbbətdə sadiqlərə yüksəklik,ucalıq özü bəyazdır.Gül açmış vüsalın nazı bəyazdır.İlahi sevginin üzü bəyazdır.Məhəbbət aşiqlərinə şair Ağamir Cavadın hətta sözü də bəyazdır:

Min rəngə boyayıb dünyanı fələk,
Sevgiylə yaşayır,döyünür ürək.
Üzündə nur saçan Tanrı eşqitək
Ağamir Cavadın sözü bəyazdır.

Ağamir Cavadın lirik təqdimatında gözəldir eşqin vüsalı da,həsrəti də.

Gözəldir eşqin ürəkoxşayan,ruhcoşduran ədası-nazı da,canüzən,nəfəstəngidən məşəqqəti də.Gözəldir gecəni-gündüzə qatmaq da.Acılı-şirinli xəyallarda itib-batmaq da.

Gözəldir sağda-solda azıb itmək də.Məcnun söyüdlərtək yarın yolunda bitmək də.Nəinki gözəldir,hətta şərəf-şandır talanmaq da,odlarda yanmaq da.Aşiqlər bütün bunlardan usanmırbezmir və bunları özlərinə şərəf-şan qəbul edirlər:

Bir anlıq vüsal üçün
yandım nə qədər oda.
Gəzirəm dağı-aranı.
İtirmişəm sağ-solu,
Bilməm hansı tərəfdi.
Çapıb taladın məni.
Bu sevgi döyüşündə
talanmaq da şərəfdi

Ağamir Cavadın eşq-məhəbbət yolçuları çox gözəl bilirlər ki,vüsalda çırpıntı yox,vüsalda iztirab yox,vüsalda bir sönmə var.Həsrətdəsə bir canatma,bir qovrulma-yanma var,yara doğru dönmə var.Bilirlər ki,həsrət,vüsal bir-birinə həm rəqibdi,həm həbibdi.Hər ikisi sevənlərin yanındadır,qanındadır,ruhunda-həycanındadır.Bir-biriylə çarpışırlar,bir-biriylə qapışırlar.Düşürlər alova-oda.Nəhayətdə sevgi yüklü bir müqəddəs dünyada qovuşurlar hər istəyə,qovuşurlar hər murada:

Bir həsrət göynədir içimi.
Ayaqla keç üstündən.
Bir vüsal yandırır içimi-
özünü at oda.
Yaşamaq iztirabdı,eşqdi.
Göynəyə-göynəyə çəkirik həsrəti,
Yana-yana çatırıq murada

Sevgi-məhəbbəti,ailə həyatını,ər-arvad doğmalığını tərənnümə çəkən ən gözəl şeirlərindəndir Ağamir Cavadın "Sonanın qızı" şeri.Bu şeri təkrar-təkrar hər oxuyanda,inan,ey oxucu,titrəyibdir ürəyimin telləri.Səmimiyyət,təbiilik,yaşanmış duyğuların munisliyi hopub şerin hər beytinə,hopub şerin hər bəndinə.

Şeirdəki harmoniya,ahəngdarlıq,axıcılıq,şirinlik oxucunu anındaca sehrləyir,anındaca ovsunlayır,elə anındaca sala bilir kəməndinə.Şeir oxucunu inandırır ki,həyat yoldaşı (qadın) kişi ömrünün zəhmətkeş bostançısıdır,kişini haqq ocağında şah-sultan mənziləsinə ucaldandır.Qadın özü isə kişinin taxtı-tacıdır :

Ömrümü şumlayıb bostan eylədin,
Yayıb haqq sevgimi dastan eylədin.
Məni eşq yurdunda sultan elyədin,
Taxtımsan,tacımsan,Sonanın qızı.

Amalçıdır,məsləkçidir həyat yoldaşına.Sevincdən xoşlanır,kədəri isə sürmətək çəkir qaşına.Könül verir halallığa.Haramlığı tutur daşa Ağamir Cavadın üzünə üz qoyduğu qadın:

Həyat yollarında amalım sənsən,
Sevincim sən oldun,məlalım sənsən.
Haramdan uzaqsan,halalım sənsən,
Ağrımsan,acımsan,Sonanın qızı.

Şerin sonrakı bəndlərində poetik baxımdan bir-birindən heç də geri qalmayan nurlu-işıqlı epitetlərdə,orijinal-bakirə bənzətmə və metaforalarla naxışlayır-süsləyir mədhinə-vəsfinə söz əsirgəmədiyi o Sonanın qızını-özünün vəfalı-cəfalı ömür-gün yoldaşını Ağamir Cavad :

...Günahım,sucumsan,Sonanın qızı
...Ən gözəl seçimsən,Sonanın qızı
...Xəracım,bacımsan,Sonanın qızı
...Qisasım,öcümsən.Sonanın qızı

(ardı 8-ci səhifədə)

İlham bulaqları, söz irmaqları

(əvvəli 7-ci səhifədə)

Ağamir Cavad şerin sonuncu bəndində "Dəryanın dibindən dürr çıxarmışam//,Ləl dolu ovcumsan,Sonanın qızı"misralarında sevgi dünyasını dəryaya,Sonanın qızını dürrə,lələ,öz ovcunu isə ləl-cəvahiratları qoruyan xəzinəyə bənzədərək tərənnüm obiyektini oxucuya daha dərindən sevdirməyə müvəffəq olur :

Dünyanın bətnindən sirr çıxarmışam,
Qəlbimdən üzümə nur çıxarmışam.
Dəryanın dibindən dürr çıxarmışam
Ləl dolu ovcumsan,Sonanın qızı

Ağamir Cavadın məhəbbət şeirlərində qadın anadır,həyat yoldaşıdır,çətin gündə,dar ayaqda yurd savaşçısıdır,elə başçısıdır,bir evin,bir ocağın sultanlıq taxtıdır,hansı yaşda olursa-olsun,elə gözəllik paytaxtıdır.Qadın kişi ömründə əzizlərin əzizidir,ona dünya əvəzidir.

"Dəniz adam"kitabında Ağamir Cavad böyük məhəbbətlə danışdırır,nitqləndirir Azərbaycanı-o bağrı yaralını,o taleyi qaralını.Danışdırır nuru ilə zülmətləri dağıdanı,əbədiyyət qazananı.Haqq yolunda qan tökəni.Yağıların torpağında turp əkəni.Danışdırır Ağamir Cavad əsrlər boyu torpaqları bölünsə də,fəqət dili bölünməyən,ruhu parcalanmayan Azərbaycanı.Danışdırır şair Ağamir Cavad zülmişgəncələrdə məslək-amalından keçməyən,zor-şiddət məngənəsində hacallanmayan Azərbaycanı.Danışdırır Ağamir Cavad Azərbaycanı-44 günlük Böyük Savaşda Zəfər çalmış o dağ qartalını.Mədh edir,vəsf edir Ağamir Cavad o qartalın həm istiqbalını,həm də istiqlalını.Şərəf və rəşadət nəğmələri oxuyur Ağamir Cavad 44 günlük Savaşda torpaqlarımızın xilaskarlarına : əsgər və zabitlərimizə,şəhid və qazilərimizə-bizlərə doğmadan da doğma əzizlərimizə :

...Dinlərsən neçə min şəhid nağılın
Tarixin bətnindən gələn hər səsdə.
Vətən sevgisinin ruhu doğulur
Şəhid oğulların məzarı üsdə

...Böyük qələbəylə çağlayır qanım,
Vətəndir şöhrətim,vətəndir canım.
Gözün aydın olsun,Azərbaycanım,
Zəfərlə açıldı bu gün səhərin,
Var ol,komandanım,var ol,əsgərim!

"Dəniz adam"oxucuları çağırır təmizliyə saflığa.Çağırır aydınlığa,paklığa və şəffaflığa.Və deyir ki,dəniz adam o kəsdir ki,gərək ayna ruhunda olsun göylərin ənginliyi,dərin ağlında-zəkasında sezilsin dünyanın zənginliyi. "Dəniz adam"ın əksər şeirləri oxucuya təkrar-təkrar tapşırır ki,günlərin bir günündə çətin anlarda,bərk ayaqlarda ləkə salma dəyişməz andına-imanına,sinə gər əsrin min bəlalı,fırtınalı tufanına.Uyma nə fitnəyə,nə kələyə zamanla gəlsən də,kəllə-kəlləyə.Və nəhayət,Ağamir Cavad yorumunda mavi göylər altında bəyaz mahnılarıyla köçün sabahlara daşıyan,ürəklərdə,yaddaşlarda min bir iz qoyan adam-dəniz adamdır və nəhayət,Tanrıya yaxın hər Allah bəndəsi dəniz adamdır-pak eşqiylə,işıqlı yoluyla,halala,haqqa sadiqliyilə :

Eşqi pak,yolu işıq,
Halala,haqqa aşiq
Tanrıya əziz adam-
dəniz adam

"Çəkdiyim şəkillərin ruhu", "Eşq işığı" ,"İşıq adam", "Yanmış budaq üstə oxuyan bülbül", "Ömürün eşq yolu", "Dəniz adam"şeir topluları Ağamir Cavadın sürbələnmiş durna qatarlarıdır-şairin poeziya kəhkəşanına uğurladığı söz-ruh-ilham çaparlarıdır.Qoy bir an da nizamlı uçuşundan dayanmasın Ağamir Cavadın durna qatarları.Qoy yorulub yollarda yubanmasın Ağamir Cavadın sözlə,sevgiylə silahlı çaparları.Əmin-yəminəm daha da gur çağlayar və yeni-yeni poetik güldəstələr bağlayar şeirsevərlərə Ağamir Cavadın ilham bulaqları,söz irmaqları.

Ədalət.- 2022- ci il.- 6 avqust.- S. 8.